

Ce fel de oameni ar trebui să fim?

În a doua sa epistolă, apostolul Petru adresându-se celor ce „au căpătat o credință de același preț cu a noastră” (2 Petru 1.1), le scrie despre ziua Domnului, ziua în care Pământul, cu tot ce este pe el, va arde (2 Petru 3.10). Apoi, concluzionând, pune o întrebare: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu ...?” (2 Petru 3.11-12). În vederea acestui eveniment, apostolul îndeamnă pe credincioși să trăiască o viață sfântă și evlavioasă (3.11,14).

Capitolul 3 din epistola lui Petru, ca și textul de la 1 Tesaloniceni 4.15-17 (răpirea credincioșilor, respectiv, „luarea cu Sine”) la revenirea Domnului Isus, au constituit subiecte de bază a multor predici din bisericile pentecostale de-a lungul anilor. Mi-aduc aminte de studiile biblice ale lui Trandafir Sandru (și nu numai ale lui), în care explica fazele celei de-a doua veniri a lui Isus. Și nu o dată, mai ales în tinerețea sa, prin anii '50, l-am auzit referindu-se la o revenire iminentă a Domnului, pentru răpirea Bisericii, pe care o va trăi și el. Mulți predicatori români și străini au mărturisit verbal sau în scris credința că El va reveni în timpul vieții lor. Așa era așteptată atunci revenirea Domnului.

După ce m-am întors la Domnul, în adunarea din Splaiul Independenței din București, prin anii 1947-1950 se vorbea și se cânta foarte mult despre revenirea Domnului: „... noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți ... întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi ce vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh ...” (1 Tes. 4.14-17).

Eram ochi și urechi la aceste mesaje, iar când ieșeam de la adunare duminica la prânz, mă uitam în sus, căutam norii și așteptam să-L văd pe Domnul Isus. Nu așteptam să termin facultatea până la venirea lui Isus, să mă angajez undeva, ci tot timpul tinereții mele doream să-l petrec în adunare, în părtașii cu credincioșii, la stăruințe, vizite frățești etc. Nu mi-am imaginat atunci nicidecum că voi ieși la pensie și chiar să ajung un octogenar și Domnul să nu fi revenit.

Desigur că predici din 2 Tesaloniceni 2 (despre ce mai precede Revenirea) au apărut mult mai târziu, explicând și alte aspecte privind ziua Domnului, respectiv, ziua Domnului și omul fărădelegii (2.3-5), ziua Domnului și cel ce o oprește acum (2.6-8), ziua Domnului și cei necredincioși (2.9-12), etc.

Rămâne, deci, de actualitate, întrebarea lui Petru: „Ce fel de oameni ar trebui să fiți voi?” la care apostolul sugerează „printr-o purtare sfântă și evlavioasă!” Și încă ceva: „așteptând și grăbind venirea zilei ...” (3.12).

Proorocul Mica, în capitolul 6 din cartea sa (Judecata Domnului cu poporul Său), spunea: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău” (6.8). Dar sunt nenumărate alte texte biblice care ne îndeamnă la un trai neprihănit în așteptarea Domnului.

Donald Stamps, editorul notelor din **Biblia de Studiu pentru o viață deplină** arată cum credincioșii ar putea grăbi venirea acelei zile: dedicându-se evanghelizării și lucrării misionare și dorind fierbinte revenirea Lui prin rugăciune: „Vino, Doamne Isuse” (Apocalipsa 22.20).

Capitolul 24 din Evanghelia după Matei, care cuprinde proorocia privind sfârșitul veacului acestuia, redă explicit vremea aceea: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea ... Atunci va veni sfârșitul.” (v.14) Dar până atunci, îndemna Domnul Isus, „vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru” (Matei 24.42).

**Pastor pensionar
CRISTIAN VASILE ROSKE,**
Biserica Pentecostală
Vestea Bună, București

Curat, ca lacrima fierbinte

Aș vrea să fiu așa ca Tine
În toate bun și sfânt și drept
Aș vrea să fac doar ce e bine
Să fiu supus și înțelept.

Curat să fiu, precum zăpada
Care din ceruri se așterne,
Că sunt creștin să fac dovada,
Stăpân pe galaxii eterne!

Să fiu senin ca și azurul,
Curat, ca lacrima fierbinte,
Să fiu așa cum numai Unul
Este Stăpân în ceruri sfinte.

Să fiu sfințit, plin de iubire,
Ca Tine, Doamne bun și drept,
Să am parte de mântuire
Căci în credință eu Te aștept.

Tu ești modelul meu Stăpâne
Ești ținta unde vreau să ajung
Eu Te urmez numai pe Tine
Chiar de e drumul greu și lung.

N-am să mă lepăd orice ar fi,
În fața Ta eu mă închin
Căci vreau s-ajung în veșnicii,
Să Te slăvesc, Isus divin!

FLORENȚA SĂRMĂȘAN